

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **B. M.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 12. července 2016, č. j. MV-80727-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. srpna 2017, č. j. 57 A 77/2016 – 56,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 30. března 2016, č. j. OAM-11475-23/TP-2015 byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy z toho důvodu, že žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uznal, že výkon pravomocného správního rozhodnutí je bezesporu ve veřejném zájmu, domnívá se však, že v jeho případě nad tímto veřejným zájmem převažuje jeho právo na spravedlivý proces a na ochranu soukromého a rodinného života. Stěžovatel na území České republiky pobývá již 12 let a má zde vybudované silné sociální a ekonomické zázemí. Povinnost stěžovatele vycestovat, jíž by přiznání odkladného účinku kasační stížnost zabránilo, by výrazně zasáhla do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel svou argumentaci podepřel odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS, a především na usnesení ze dne 18. srpna 2011, č. j. 5 As 73/2011

- 100, z něhož dovozujeme, že je s ohledem na ústavně zaručené právo na spravedlivý proces nezbytné, aby po dobu řízení o kasační stížnosti setrval na území České republiky a měl možnost v tomto řízení osobně vystupovat.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření zdůraznila mimořádný charakter přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že je povinností stěžovatele tvrdit a prokázat možný vznik újmy. Zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu ovšem nutně nevede k nutnosti opustit Českou republiku, takové následky vyvolává až případné rozhodnutí o správním vyhoštění, proti němuž se stěžovatel rovněž může bránit u soudu. Žalovaná proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. 7 A 115/2002 - 67 ze dne 22. prosince 2003, č. 760/2006 Sb. NSS, *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“.* V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vyličit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují; nelze pouze obecně argumentovat právem na spravedlivý proces (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[7] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku argumentoval pouze délkou svého pobytu na území České republiky a svým právem na osobní účast v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však takové důvody nepovažuje za dostačující pro odložení účinků pravomocných rozhodnutí krajského soudu a žalované. Stěžovatel především pomíjí, že napadeným správním rozhodnutím nedošlo k žádné změně jeho pobytového statusu, jako by tomu bylo v případě zrušení povolení k pobytu či dokonce správního vyhoštění, nýbrž mu pouze nebylo uděleno vyšší pobytové oprávnění v podobě povolení k trvalému pobytu. Odepření povolení k trvalému pobytu nicméně neznamená, že by stěžovatel automaticky pozbyl titul k pobytu na území České republiky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. února 2013, č. j. 1 As 175/2012 - 34).

[8] Nejvyšší správní soud též podpůrně odkazuje na odůvodnění usnesení ze dne 3. října 2016, č. j. 57 A 77/2016 - 23, jímž krajský soud zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě a z něhož vyplývá, že stěžovatel kromě žádosti o povolení k trvalému pobytu podal též žádost o změnu účelu povolení k dlouhodobému pobytu, čemuž žalovaná nevyhověla. Krajský soud nicméně žalobě proti tomuto rozhodnutí

pokračování

přiznal odkladný účinek a Nejvyšší správní soud ověřil, že řízení o této žalobě doposud neskončilo, protože stěžovateli nadále svědčí oprávnění pobývat na území České republiky v souvislosti s tímto řízením.

[9] Obecně však především platí, že samotné právo stěžovatele účastnit se osobně řízení o kasační stížnosti či být v kontaktu se svým zástupcem pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Jelikož stěžovatel další důvody, pro něž by měl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, nenabídl, Nejvyšší správní soud jeho návrhu nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu